

عنوان مقاله:

تاثیر محیط زیست و مصالح ساختمانی، و نقش آن در توسعه معماری پایدار

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای معماری پایدار و شهر سازی ایذه (خشت اول) (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

شاهین امیرشقایق - کارشناسی ارشد معماری (دانشجوی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات ساوه)

خلاصه مقاله:

مفاهیم پایداری در معماری، مبحثی تازه را به نام معماری پایداری، معماری اکولوژیکی، معماری سبز و معماری زیست محیطی باز کرده است که همگی اینها دارای مفهوم یکسان هستند، بی تردید یکی از مؤلفه های تاثیرگذار، مصالح ساختمانی است، که وابسته به محیط پیرامون خود واجد شرایط سازگاری با اقلیم و آب و هوا، نقش مهمی را بازی می کند یعنی مصالح بوم آورد بدست آمده از بوم همان منطقه است، نیاکان ما در سالیان دور نقش بسزائی در استفاده از الگوهای پایداری بنا در معماری کویری ایران داشته اند، نوع مصالح بومی، استفاده از گنبد، سرداب و بادگیر و فضاهای تابستان نشین و زمستان نشین ضمن کارکرد مفید همگی مشمول چرخه، تولید- مصرف- و تخریب بدون هیچ گونه آسیب زیست محیطی به محیط پیرامون خود برگشت پذیر بوده و تمامی نیازهای ساکنان آن از مواهب طبیعی برآورده می شده است. نمونه دیگر آن روستای کندوان در جنوب شرقی شهر تبریز است که ساکنان آن از خود طبیعت در برابر شرایط سخت اقلیمی از خود محافظت می کرده اند، بدون برهم زدن اکوسیستم منطقه کاملاً سیستم تعادلی حاکم بوده است. لذا با وجود چنین شواهد عینی و معتبر و نتیجه بخش لازم است با استفاده از تجربه معماران گذشته و با مطالعه در مورد ویژگی های معماری سنتی از نظر پایداری و با توجه به نکات مثبت و قابل تطبیق شیوه ی زندگی امروزی و با بهره گیری از مزایای تکنولوژیک در طراحی محیط مسکونی فرصتی فراهم شود که در ادامه روند مذکور در تطابق و ترکیب آن با شرایط زمانی حال در راستای پایداری و همچنین طراحی معماری چرخه پذیر و تجدیدپذیر بدون اتلاف وقت گام های جدی و بیشتری برداریم.

کلمات کلیدی:

پایداری در معماری، مصالح بوم آورد، تکنولوژی روز، معماری اکولوژی، اقلیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/224428>

